

РЕШЕНИЕ

№ 554

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **7719** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е след и в изпълнение на Решение № 8131/26.07.2023 г., по адм.д. № 3492/2023 г. на Върховния административен съд /ВАС/, Първо отделение, с което е отменено Решение № 6981/21.11.2022 г., постановено по адм. дело № 10350/2021 г. по описа на Административен съд– София- град и е върнато делото на Административен съд– София-град за ново разглеждане от друг състав. Съдът е сезиран с жалба на „ЮНИКОНФ” АД, ЕИК-[ЕИК] срещу Ревизионен акт № Р-22002220002710-091-001/28.05.2021г. и Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22221021098576-003-001/09.06.2021г., издадени от Т. П. Н.- орган, възложил ревизията и Ц. Г. Р.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1474/23.09.2021г. на Директор на дирекция ОДОП С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, с което е отказано право на данъчен кредит по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) за м.08.2017г., м.10.2017г., от м.12.2017г. до м.12.2018г., м.02.2019г., м.03.2019г., м.05.2019г. и м. 06.2019г., в общ размер на 455 856,36 лева ведно с начислените върху тази сума лихви за забава.
В жалбата се релевира, че оспорваният акт е необоснован и немотивиран. Сочи, че констатациите и начисленията по ЗДДС са направени при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон, Директива 2006/112/ЕО, практиката на Върховния административен съд (ВАС) и Съда на Европейския съюз (СЕС). Твърди се, че за ревизирия период дружеството-

жалбоподател, неговият доставчик и неговите подизпълнители са представили множество доказателства за реалното извършване и получаване на процесните доставки. Излагат се доводи, че множество специализирани и компетентни органи, включително държавна приемателна комисия, упражнявайки своите законови правомощия, признават не само извършването на СМР, но и съответствието им с определени стандарти. Жалбоподателят счита изводът за липса на кадрова обезпеченост на чуждестранните подизпълнители за абсолютно необоснован. Сочи, че пропуски или нередности в поведението на доставчиците на Юниконф, не могат да бъдат използвани като основание за отказ от правото на данъчен кредит, а още по-малко да се използват нередности в поведението на доставчици, с които дружеството не е влизало пряко в търговски отношения и нито знае, нито е било длъжно да знае, нито е могло да знае, детайли около кадровата им обезпеченост. Твърди се, че предвид отказания ДК и същевременно, неоспоримото наличие на резултат-изграден цех за производство на захарни изделия в [населено място] П., за който и във възложената по ревизията експертиза било установено, че вложените труд и материали съответстват на договореното между Юниконф и У., то очевидно са налице реални доставки. Сочи се, че е нарушен принципът non reformation in rejus, доколкото от една страна е накърнено правото на защита на Юниконф, а от друга е нарушена забраната за утежняване на положението на жалбоподателя. Според жалбоподателя, неправомерно не са начислени законни лихви за забава върху платените и прихванатите на отпаднало правно основание суми. В ущърб на дружеството, с РА п РАПРА са начислени допълнително лихви за забава върху установени задължения по ЗДДС (включително повторни начисляване на лихви по заплатени по отменения РД главници). Изтъква се нарушаване на принципите на административния и данъчния процес. Иска се отмяна на акта както и направените по делото разноски, включително адвокатски хонорар.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. Й. с пълномощно по делото, който поддържа така подадената жалба. Претендира разноски, съгласно списък, придружен с доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. В допълнително постъпила писмена защита от процесуалния представител на жалбоподателя се излагат аргументи за основателност на жалбата.

Ответникът- директор на Дирекция „Обжалване и данъчно– осигурителна практика” („ОДОП”)– С., редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. Й. моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение, оспорва частично адвокатското възнаграждение, поради липса на плащане и прави възражение прекомерност срещу размера на адвокатското възнаграждение.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Процесната ревизия е втора за „ЮНИКОНФ” АД, ЕИК-[ЕИК] на посоченото основание и е във връзка с Решение № 611/14.04.2020г. на директора на дирекция ОДОП, с което РА № Р-22221019003065-091-001/31.01.2020г. е отменен и преписката е върната за извършване на нова ревизия.

Ревизионното производство е образувано въз основа на издадена Заповед за възлагане

на ревизия (ЗВР) № Р-22002220002710-020-001/13.05.2020г., връчена по електронен път на 21.05.2020г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22002220002710-020-002/03.08.2020г., издадени от Т. П. Н.– Началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С.. Със ЗВР е възложено извършването на ревизия на „ЮНИКОНФ“ ЕАД, за установяване на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчните периоди м. 08.2017 г., м. 10.2017 г., от м. 12.2017 г. до м. 12.2018 г., м. 02.2019 г., м. 03.2019 г., м. 05.2019 г. и м. 06.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22002220002710-092-001/15.01.2021г. В срока по чл.117 ал.5 от ДОПК е направено възражение, преценено от ревизиращия орган като частично основателно.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт № Р-22002220002710-091-001/28.05.2021 г., издаден от Т. П. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.– орган, възложил ревизията, и Ц. Г. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.– ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 28.05.2021г. С РА на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 455 859,10 лв., по фактури, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.- КЛОН БЪЛГАРИЯ“ за м. 08.2017г., м. 10.2017г., от м. 12.2017г. до м. 12.2018г., м. 02.2019г., м. 03.2019г., м. 05.2019г. и м. 06.2019г. В резултат е установен ДДС за възстановяване в размер на 986 105,28 лв.

Така издаденият РА е поправен с РА № П-22221021098576-003-001/09.06.2021г. за поправка на ревизионен акт /РАПРА/, като органът по приходите, е посочил, че е допусната очевидна фактическа грешка, изразяваща се в следното: 1. Техническа грешка на страница 12 от РА - за м. 10.2017г. за внесените суми от 76 203,86 лв. и 32 235,23 лв., което прави 108 439,09 лв., а не 101 439,09 лв.; 2. През м. 08.2017 г. е прихванат ДДС за възстановяване за м. 01.2019г. в размер на 13 223,04 лв. и м. 04.2019г. в размер на 10 546,37 лв. общо 23 769,41 лв. от задължения при предходния РА, отменен с Решение №611/14.04.2020г. Съгласно посоченото Решение, резултатът за възстановяване за периодите м. 01.2019г. и м. 04.2019г. не е коригиран, поради което сумата в размер на 23 769,41 лв. следва да бъде възстановена за ревизиращия период, през който е извършено прихващане - 08.2017 г.; 3. През м. 10.2017г. е прихванат ДДС с А. № П-[ЕГН]-040-001 от 12.02.2020г. в размер на 73 051,63 лв. от декларираното ДДС за възстановяване за данъчните периоди м. 10.2019г., м. 11.2019г. и м. 12.2019г.; 4. Не са отразени допълнително начислени и внесени лихви по предходния /отменен/ РА в общ размер на 6 879,94 лв. за периодите от м. 10.2017 г. до м. 12.2018 г. С постановления РАПРА посочените грешки са отстранени. След извършените поправки по данъчни периоди, корекции в таблица 1 и таблица 2 е установен ДДС за възстановяване в размер на 1 096 806,26 лв.

В хода на ревизионното производство и на основание чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „ВРАНЯ 93“ ООД, ЕИК:[ЕИК], „СТИЛОДООРС“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „ИНФРАСТРУКТОРНИ ПРОДУКТИ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ООД, ЕИК:[ЕИК], „МИЛАНОВ И СИН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“, ЕИК:[ЕИК], „АТЕК 1“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], „СТРОЙИНЖЕНЕРИНГ ГРУП“ ООД, ЕИК:[ЕИК], обективирани в протоколи, подробно описани в РД.

С Протокол № 1754057/21.10.2020г. са присъединени всички доказателства, събрани в хода на ревизионно производство, приключило с издаването на РА № Р-22221019003065-091-002/31.10.2020г.

Установено е, че между „ЮНИКОНФ“ АД /възложител/ и „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.- КЛОН БЪЛГАРИЯ“ /изпълнител/ е сключен Договор за строителство от 24.07.2017 г. за изграждане на цех за производство на шоколадови и захарни изделия в [населено място] П.. За изпълнението на проекта изпълнителят „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.- КЛОН БЪЛГАРИЯ“ работил с подизпълнители и наета техника.

През ревизирия период дружеството- жалбоподател е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 1 424 135,44 лв. по фактури, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“, подробно описани в табличен вид /стр. 11-16/ от РД.

На изпълнителя „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.- КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е извършена насрещна проверка, приключила с Протокол № П-22220320097017-141-001/07.12.2020г.

Управителят на „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ декларира, че дружеството е с предмет на дейност проектиране и строителство на сгради, развитие на дружества и проекти, осъществяване и управление на проекти. Дружеството е изпълнител по проект, възложен от „ЮНИКОНФ“ АД, за изпълнението на който работи с подизпълнители и наета техника. В дружеството към момента на издаване на фактурите са работили 7 лица, назначени на трудови договори. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 23.02.2017г.

Констатирано е, че към 30.06.2016г. за обекта е издаден Акт 14 за степен на завършеност „груб строеж“. Основната част от разходите са осчетоводени в сметка 614 (Разходи за придобиване на ДМА, която има салдо към 30.06.2019 г. в размер на 8 755 235,36 лв.). Салдото на сметка 402 Доставчици по аванси е 2 229 273,27 лв., в което са включени авансови плащания, за които няма издадени окончателни фактури. По отношение на обекта е издаден Акт 16 от 01.07.2020г., както и Разрешение за ползване от ДНСК № СТ-05-511/09.07.2020г.

От анализа на включените в отчетните регистри по ЗДДС фактури е установено, че от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“ са извършени разходи за строителни материали, транспорт, наем на техника, ел. хранване, ВиК, услуги по заваряване, консултантски услуги и други, които са свързани с фактурираните доставки на „ЮНИКОНФ“ АД.

Приходните органи констатирани, че търговско дружество „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е отразило в протоколи по чл.117 от ЗДДС получени услуги от чуждестранни контрагенти /Румъния, Гърция, К./ с предмет „строителни дейности“. И тъй като не са представени сключени договори с чуждестранните подизпълнители на български език, е прието, че обстоятелствата не дават възможност да бъде установен механизмът на извършване и фактуриране на доставките между „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“ и ревизираното лице.

В хода на ревизията, в изпълнение на указанията на директора на дирекция ОДОП С., дадени с Решение № 611/14.04.2020 г. и на основание чл.60 от ДОПК, с акт за възлагане № Р-2200220002710-145-001/05.10.2020г. е възложена Експертиза за определяне на количествата и видове материали, необходими за изпълнение на строително-монтажните работи по отделни етапи, изчислените видове и количества

материали по проектна документация да се сравнят /съпоставят/ с реално вложените материали при изпълнение на СМР, да се установи какви видове и количества СМР е предвидено да бъдат извършени по договора между страните от 24.07.2017г., и какви реално са фактурирани от изпълнителя на „ЮНИКОНФ“ ЕАД.

Според експертното заключение, строителните дейности, предмет на оспорваните доставки са извършени на строителен обект на жалбоподателя „Цех за производство на захарни изделия“. От представените документи експертът е установил, че доставчикът „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е работил с подизпълнители за извършване на основните видове СМР. С експертната е извършена и съпоставка между видовете и количества СМР, предвидени да бъдат извършени по договора с доставчика от 24.07.2017г. и реално фактурираните от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ на база на наличната документация, като е установено, че има превишение на фактурираните услуги над договорените в общ размер на 83 793,58 евро без ДДС или приблизително с 2 %.

С оглед резултата от експертната, данъчният кредит по фактурите, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ на „ЮНИКОНФ“ ЕАД е намален с 2 %.

За ревизираните периоди „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е ползвало правото на приспадане на данъчен кредит от „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД за изграждане на „Цех за производство на захарни изделия“ на „ЮНИКОНФ“ АД в размер на 127 091,50 лв.

До „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД е изготвено и връчено ИПДПОЗЛ. На 10.08.2020г. и 03.12.2020г. по електронен път са представени:

1. Договор за строителство от 19.07.2019г. между „УАЙТСТОУН КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС ЛИМИТЕД– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД /възложител/ и „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД с предмет изпълнение и завършване на работа на производствена канализационна мрежа. Общата стойност на строителните работи предмет на договора е 84 269,06 лв. Представен е допълнително Договор № 3 от 25.08.2017г. /без превод на български език/ за сумата от 52 000,65 лв. Не са представени договори за извършени допълнителни СМР;
2. Копия на цитираните фактури с предмет на доставките „авансово плащане по договор и плащане по акт образец 19“;
3. Актове обр.19 за извършените СМР по видове, количество и цена към всяка една от фактурите;
4. Справки за счетоводно отразяване на фактурите;
5. Фактури от предходни доставчици по отношение на наем на техника и доставка на материали;
6. Банкови извлечения от „БАНКА ДСК“ ЕАД за извършени плащания; аналитични салда на смет. с-ки за машини и оборудване и транспортни средства, доказващи техническата обезпеченост на дружеството и оборотни ведомости за проверяваните периоди;
7. Ведомости за заплати към 31.12.2017г. за назначени 6 лица по трудови правоотношения на длъжности „общ работник строителство на сгради“ и др.

Според информационните регистри на НАП „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД е включило в отчетните си регистри /СД и дневника си за продажби по ЗДДС/, издадените фактури с получател „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л. КЛОН БЪЛГАРИЯ“. От представените оборотни ведомости за 2017г. и 2018г. ревизиращите са заключили, че дружеството не притежава активи, с които да извършва независимата си икономическа дейност. Прието е, че не е доказано по категоричен и безспорен начин, че „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД е разполагало с трудов ресурс за изграждане на цех за производство на сладкарски изделия на „ЮНИКОНФ“ АД.

При така установеното е изведен извод, че не е доказано изпълнението на процесните доставки и в конкретния случай е налице относителна субективна симулация - предметът на доставка е наличен, но СМР не са изградени от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ и неговия предходен доставчик „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД. Т.е. ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД не е реалният доставчик по фактурите, издадени на „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ с данъчна основа 635 457,50 лв. и ДДС 127 091,50 лв. Прието е, „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ няма право на данъчен кредит в посочения размер и няма право да начислява ДДС за тези доставки към „ЮНИКОНФ“ АД, а последното да си приспада данъчен кредит в размер на 127 091,50 лв. Посочено е, че доколкото във всички издадени фактури от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“ към „ЮНИКОНФ“ АД предметът е „строителни дейности“, то ревизиращият екип няма как да отдели само доставките на „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД към „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ и оттам към „ЮНИКОНФ“ ЕАД и да приспадне от тях начисления данъчен кредит за м. 08.2017г. – м. 06.2019г. от „ЮНИКОНФ“ АД.

С оглед изложеното, при деклариран данъчен кредит за ревизираните данъчни периоди от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“ в размер на 1 424 135,44 лв. органите по приходите не признават и приспадат данъчен кредит, формиран от доставки на „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“ с предходен доставчик „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД в размер на 127 091,50 лв.

До „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л. КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е изготвено ИПДПОЗЛ, с което са изискани доказателства, във връзка с издадени фактури за периода м. 10.2017г.– м. 03.2019г. на „ЮНИКОНФ“ АД за извършени СМР услуги, в случаите в които подизпълнителите са чуждестранните дружества „ИКОДОМИ НУФРИ С.“, RO24235462, „ХЕЛЕПИК КЛИМАСТИКИ Л.“, EL095379248, „КОНТОГЕОРГОС С. ЕПЕ“, „С.Ц.ТАКСИАРИХИС Г. С.“, RO15881634, „ЕПИПЛОФАРМА ФОТОКИДИС“, EL801020570.

На 24.08.2020г. по електронен път от проверяваното лице са представени изисканите документи.

С ИПДПОЗЛ изх. № П-22220320097017-040-001/20.07.2020г. са изискани данни за лицата, които са работили на обекта на „ЮНИКОНФ“ АД. Представена е справка, относно чуждестранните лица, вписани като изпълнители на СМР.

Прието е, че не може да се установи по безспорен начин, че вписаните като работници на горепосочените дружества, действително са упражнявали дейност на територията на Република България, респ. не е доказано извършването на облагаеми доставки, съгласно издадените фактури от доставчиците, подробно описани в табличен вид /стр. 34 – 36/ в РД.

Приходните органи достигнали до извод, че не е налице реална доставка и на основание чл.68, ал.1, т.1, и ал.2 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС във връзка с чл.9, ал.1 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано правото на приспадане

на данъчен кредит по фактурите, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ до размер на данъка по фактурите от предходните доставчици от Европейския съюз /ЕС/ и „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД, описани в табличен вид /стр. 34 – 36/ в РД.

Срещу процесния ревизионен акт от „ЮНИКОНФ“ АД е подадена жалба с вх. № 23-22-1025/21.06.2021г. до директор на Дирекция „ОДОП“. С решение № 1474/23.09.2021г. е потвърден Ревизионен акт № Р-22002220002710-091 -001/28.05.2021г. и Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22221021098576-003-001/09.06.2021г., съставени от екип на ТД на НАП, [населено място], за задължения по ЗДДС за м.08.2017г., м.10.2017г., от м.12.2017г., до м.12.2018г., м.02.2019г., м.03.2019г., м.05.2019г., и м. 06.2019г., в общ размер на 455 856,36 лева ведно със начислените върху тази сума лихви за забава.

При новото разглеждане на делото не са събирани нови доказателства, доколкото в решението на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане не са дадени указания за събиране на доказателства и с оглед разпоредбата на чл. 226, ал.2 АПК.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил изцяло в обжалваната част. Така постановеният от директора на дирекция "ОДОП"- С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, от надлежна страна налагат извод за нейната допустимост.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по- горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове. Спазена е установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени

данъчни задължения. Съгласно чл.120, ал.2 от ДОПК ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗЕДЕП по делото са представени доказателства, че органите по приходите, подписали РА, разполагат с удостоверение за квалифициран електронен подпис. Ответникът е представил надлежни доказателства за наличието на валидни КЕП на лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, както и на заповедите, издадени във връзка с определянето на компетентния орган по възлагане на ревизията на жалбоподателя.

Предмет на спора е РА, с който за данъчни периоди: м. 08.2017 г., м. 10.2017 г., от м. 12.2017 г. до м. 12.2018 г., м. 02.2019 г., м. 03.2019 г., м. 05.2019 г. и м. 06.2019 г. на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 455 859,10 лв., по фактури, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.- КЛОН БЪЛГАРИЯ“.

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл.71 от ЗДДС.

Юриспруденцията последователно е дефинирала материалноправните и формалните предпоставки за възникване на правото на приспадане. Към първата категория се отнася своенето на качествата данъчнозадължено лице от доставчика и от получателя и използването на получените стоки и услуги, за които се претендира правото на приспадане, за нуждите на сключени от получателя облагаеми сделки /така т. 28 от решението на Съда по дело С-277/14/. Формална предпоставка данъчнозадълженото лице да притежава фактура, в която трябва ясно да са посочени идентификационният номер за целите на ДДС, под който данъчнозадълженото лице е извършило доставката на стоките или услугите, пълното наименование и адресът на това лице, както и количеството и естеството на доставените стоки /вж. т. 29 от цитираното решение/.

Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на

данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. В този смисъл и според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги.

Съгласно чл. 68, ал.2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът е изискуем, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС, към момента на възникване на данъчното събитие и като последица от тази изискуемост, данъкът следва да се начисли. При доставка на стоки данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик по дефиницията на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/ фактическото предаване на стоката/, а при доставката на услуги– към момента на извършването им /чл. 25, ал. 2 от ЗДДС/.

Несъмнено получаването на стоките/услугите по облагаемите доставки и използването на стоките/услугите за независимата икономическа дейност на ДЗЛ са част от пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит фактически състав /вж. чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/ и като релевантни за съществуването на спорното правоотношение факти са предмет на доказване– чл. 153 ГПК. В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

От публичноправните задължение на доставчика в динамичния фактически състав по начисляването на данъка значимо за възникването на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя на получателя е издаването на данъчния документ / чл. 86, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1; чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/. Не са част от пораждащия правото на приспадане фактически състав фактите на изпълнението или неизпълнението, респ. точното или неточно изпълнение от доставчика на задължението му за декларира задължението си за корпоративен данък с ГДД по чл. 92 ЗКПО и съдържанието на декларацията /арг. и в т. 39 от решението на Съда по дело С-277/14/. С арг. от т. 3 на диспозитива на решението на Съда по дело С-18/13 е недопустимо обвързването на правото на приспадане с отчитането на прихода от услугата при

доставчика. В този смисъл е Решение № 8817/06.07.2020г. по адм. дело №3513/2020г., Първо отделение. В Решението от 15 Септември 2016 г. по дело С-516/14 на СЕС /т. 41 и сл./ СЕС за пореден път припомня формалните предпоставки за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит, като сочи, че "от член 178, буква а) от Директива 2006/112 следва, че упражняването му зависи от притежаването на фактура, съставена в съответствие с член 226 от тази директива (вж. в този смисъл решения от 1 март 2012 г., Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. W Nesiewicz, С-280/10, EU:C:2012:107, т. 41 и от 22 октомври 2015 г., PPUH Stehcomp, С-277/14). Подчертава, че принципът на неутралитет на ДДС налага да се допусне приспадането дори и при неизпълнението на някои от формалните изисквания, стига да са изпълнени материалноправните предпоставки, но когато данъчната администрация безспорно разполага с цялата необходима й информация за да установи последните.

Няма спор по факта, че ревизираното дружество притежава издадени данъчни документи, съдържащи изискуемите по чл. 114, ал. 1 от ЗДДС реквизити, в които данъкът е посочен на отделен ред, както и че процесните фактури са осчетоводени и отразени в подадените справки-декларации /СД/ по ЗДДС за ревизираните данъчни периоди. Не съществува спор и за това че фактурите, договорите и докладите за приемане на СМР са издадени от посочения доставчик /У./ на дружеството – жалбоподател и в тях се съдържа достатъчно информация за вида на стопанската операция, посочване на количеството и вида на услугите, тяхната единична цена, както и общата стойност на доставките. От доказателствената съвкупност се установяват по безспорен начин страните по сделката, предмета на сделката, данъчната основа, данъчното събитие и дължимият данък. Ангажирани са счетоводни регистри, свидетелстващи за отчитане по разходните сметки на оспорвания, включително документи за плащане.

По делото е установено, че страните- доставчик и получател по процесните доставки са лица, регистрирани по ЗДДС към момента на възникване на данъчното събитие и към датата на издаване на процесните фактури. Фактурите са включени в дневниците за продажби за съответните данъчни периоди, доставчикът е начислил ДДС и размерът на данъка по фактурите е участвал при определяне на резултатите на доставчиците в справките- декларации по ДДС за тези данъчни периоди. Налице е последваща реализация- получен е Акт 16 и обекта е въведен в експлоатация.

По делото е установено, че при изпълнение на проекта, възложен от

„ЮНИКОНФ“ АД по Договора за строителство от 24.07.2017 г. за изграждане на цех за производство на шоколадови и захарни изделия в [населено място] П., „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ, е работил с подизпълнители и наета техника. Това се потвърждава и от изготвената от изготвената Експертиза по чл.60 ДОПК. Според същото експертно заключение, при извършената съпоставка между видовете и количества СМР, предвидени да бъдат извършени по договора с доставчика от 24.07.2017г. и реално фактурираните от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ на база на наличната документация, експертът установил, че има превишение на фактурираните услуги над договорените в общ размер на 83 793,58 евро без ДДС или приблизително с 2 %. Предвид резултата от експертизата, данъчният кредит по фактурите, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ на „ЮНИКОНФ“ ЕАД /подробно описани на стр.5-10 от РА/ е намален с 2 %.

Съдът намира за извършеното намаление с посочения процентен показател за незаконосъобразно. Правото на данъчен кредит е единно, както е единен и данъкът, с който се облага тази доставка, като данъчен обект за облагане. Т. частично редуциране на данъчен кредит с приблизителна стойност не намира опора в закона, тъй като доставката или е осъществена или не е осъществена. Съгласно чл.25, ал.1 ЗДДС данъчно събитие по смисъла на този закон е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по чл. 16, като съгласно чл.9, ал.1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга В нормата на ал.2 на чл.25 ЗДДС е разписано, че данъчното събитие възниква на датата, на която услугата е извършена. Т.е. при свободата на договаряне и развитие на търговските отношения между съконтрагентите релевантно за възникване на данъчното събитие е реалното извършване на услугата, удостоверено с фактура. Съответно данъчната основа се определя по реда на чл.26, 27 ЗДДС. В този смисъл от значение е стойността на осъществената в правния мир доставка, която е допустимо да не кореспондира напълно с предварително договореното. Предвид това, неправилно данъчният кредит по процесните фактурите, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ на „ЮНИКОНФ“ ЕАД е намален с приблизително 2 %.

За прецизност, съдът намира за нужно да отбележи, че е неоснователен довода на жалбоподателя, че определянето с РА на задължения за данъци в по- висок размер след издаване на РД нарушава принципа *non reformation in rejus*. Според чл.155, ал.8 ДОПК с решението си

решаващият орган не може да се изменя ревизионния акт във вреда на жалбоподателя. Аналогична забрана е визирана и в разпоредбата на чл.160, ал.6 ДОПК по отношение на съда, а именно- със съдебното решение не може да се изменя актът във вреда на жалбоподателя. Такава забрана обаче не е налице по отношение на РА, след издаване на РД.

В процесния казус спорът е концентриран върху субекта на доставката, а именно дали издателят на фактурите „У. КОНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ или друго лице е осъществило фактурираните услуги. Според твърденията и на решаващия орган в издаденото от него решение, реалното осъществяване на услугите не се оспорва от приходните органи, а се поддържа наличието на относителна симулация, а именно, че не издателят на процесните фактури е извършил спорните услуги. Тези твърдения остават в сферата на предположенията, още повече, че липсва каквато и да е обосновка дали трето лице или получателят сам си е осигурил изпълнение.

В случая, за установяване на реалността на процесните доставки за ревизирания период, от жалбоподателя, от доставчика и от неговите подизпълнители са представени множество доказателства- копия на всички процесни фактури и фактури от предходни доставчици, описи, справки, писмени обяснения, банкови извлечения във връзка с плащанията, оборотни ведомости, хронологии на счетоводните сметки, аналитични регистри, приемо-предавателни протоколи (вкл. актове, обр. 19 и/или техни еквиваленти), репорт доклади, седмични и месечни отчети, дневни отчети за отчитане напредъка на строителните дейности и други. От приложените доказателства документално може да се проследи процеса по реализирането на спорните доставки: на какво договорно основание се извършват; как се отчита прогресът по строителството и заплащане на извършените СМР; за кои работници е надлежно осъществен инструктаж; от кой подизпълнител, на кои дати и за какво времетраене са извършвали услугите; каква работа е извършена и на коя дата е приета със съставен от страните протокол; ценообразуване, кога е фактурирана, кога и как е осчетоводена и заплатена съответната услуга. Относно доказателствата за извършеното плащане, съдът счита, че действително същите могат да бъдат само косвено доказателство за реалното изпълнение на доставката, но фактът, че има заплащане по доставка е индиция за нейната реалност.

Действително, съставяните между данъчните субекти документи, обективиращи развитието на отношенията помежду им, съставляват в по-голямата си част частни документи, но това не е пречка същите да бъдат кредитирани от съда, още повече че не са оспорени от ответника по реда

и в преклузивния за това срок по чл. 193, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, поради което и се ползват с придадената им от закона формална доказателствена сила. В този смисъл като частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица – чл. 180 от ГПК.

Налице са и други косвени доказателства, които разгледани в съвкупност с останалите косвени и преки доказателства, водят до извод за реалност на доставките, а именно- официален документ- Акт - обр. 16 от 01.07.2020 г., издаден за обекта от Държавната приемателна комисия, както и констатациите в техническа експертиза. От експертното заключение /от ревизионното производство/ се потвърждава, че строителните дейности, предмет на оспорваните доставки са извършени на строителен обект на жалбоподателя „Цех за производство на захарни изделия“. От представените документи експертът е установил, че доставчикът „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ е работил с подизпълнители за извършване на основните видове СМР. При направен оглед и анализ на месечните сборни отчети, предоставения снимков материал по време на строителството в единичните и месечни репорти се установява съпоставимост на изпълнените СМР и вложени материали. В различните периоди е ползвана механизация, съответстваща на изпълняваните видове СМР: изкопни дейности, бетонови и монтажни работи и т.н.“. Доколкото тези експертни установявания кореспондират с останалата доказателствена маса, същите се кредитират от съда.

Правилно е съобразено от органите по приходите, че процесните СМР представляват съвкупност от използвана механизация, вложени материали и положен труд от строителни работници.

Предвид ангажираните по делото доказателства, не може да се приеме, че в случая услугите не са извършени от сочения във фактурите доставчик.

Изпълнението от друго на фактурирана от доставчика услуга, е основание да се откаже упражненото по фактурата право на приспадане, ако това обстоятелство сочи на наличието на данъчна измама и въз основа на предоставени от органите по приходите обективни данни се установява, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама /така т. 1 от диспозитива на решението на Съда по дело С-18/13/. При липсата на съмнения относно осъществяването на доставките на услуги и отсъствието на данни за сделките като част от данъчна измама, отказът да се признае правото на приспадане, упражнено по тези доставки, е неправомерен.

В случая, незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя по процесните фактури, издадени от „У. КАНСТРАКШЪНС САЙПЪРС Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ поради недоказано изпълнението на СМР, с мотив- липсата на убедителни доказателства за кадрова обезпеченост, респ. изведения от това извод, че е налице относителна субективна симулация- предметът на доставка е наличен, но СМР не са изградени от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.– КЛОН БЪЛГАРИЯ“ и неговия предходен доставчик „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД, тъй като не е доказано по категоричен и безспорен начин, че „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД е разполагало с трудов ресурс за изграждане на цех за производство на сладкарски изделия на „ЮНИКОНФ“ АД.

Още в хода на ревизионното производство е установено, от събраните доказателства относно фактурираните СМР услуги от подизпълнител „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД, за периода 01.08.2017 г. – 01.07.2019 г., че дружеството разполага със следните работници - О. Б. Б., А. А. У., Н. Н. Г., Р. А. Т., Б. Н. К. и М. М. М., полагащи труд по трудово правоотношение на длъжности: „общ работник строителство на сгради“. Приходните органи констатирани несъответствия, между посочените имена на лицата, полагали труд и тези, назначени на трудов договор с подизпълнителя в представените при проверките и от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л. – КЛОН БЪЛГАРИЯ“ „репорт доклади“ за извършеното по видове дейности, а от представените оборотни ведомости за 2017 г. и 2018 г. „ЕВРОСТРОЙ ЗС“ ЕООД, че не притежава активи, с които да извършва независимата си икономическа дейност. Тези разминавания, не променят факта, че дружеството е разполагало с работници, които да извършат доставки от вида на спорните. Касае се за дейности, които могат да се извършват от всеки средно статистически здрав човек и за които не се изисква каквато и да е законово предвидена квалификация, като в случая не може да се изключи възможността същите да се реализират от работници на длъжност строител, наети за конкретна работа, дори и да не са спазени изискванията на КТ.

Следва да се подчертае, че липсата на доказателства за кадрова обезпеченост на доставчика, както и за наличието на търговски обект, от който дружествата осъществяват дейността си, предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г. (Mahageben kft и P. D.), при липса на данни, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката. В този смисъл е и съдебната

практика на СЕС– решение по дело C-324/11 (Gabor Toth), решение C-18/13 ("М. П."), съгласно която липсата на материално-техническа и кадрова обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките, което в случая не се установи. В този ред на изложение, следва да се има предвид, че нередности при прекия или предходен доставчик, свързани с неподаване на данни за осигурени лица и неплащане на осигурителни задължения не могат да бъдат тълкувани във вреда на жалбоподателя. В своята практика ВАС многократно е подчертавал, че приложимите разпоредби на действащия ЗДДС ограничават изискуемата проверка за реалност на спорната стопанска операция единствено до пряката доставка. Действителното извършване на предходните доставки по веригата са ирелевантни за възникването на упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит. В случая не са налице данни за участие на дружеството- жалбоподател в данъчна измама, поради което тезата на приходните органи, че процесните доставки разкриват белезите на относителна симулация остава недоказана.

Досежно доставките, по които подизпълнители са чуждестранни дружества /Румъния, К., Гърция/- ИКОДОМИ НУФРИ, ХЕЛЕПИК КЛИМАСТИКИ Л., КОНТОГЕОРГОС & С. ЕПЕ, С. Ц. ТАКСИАРХИС, ЕПИПЛОРАМА- ФОТАКИДИС АД и др., от „У. КАНСТРАКШЪНС С. Л.- КЛОН БЪЛГАРИЯ“, както е прието и от ответника, са представени доказателства кои лица са работили на обекта: книги за инструктаж, от които е видно име, презиме и фамилия на инструктирания, представител на коя фирма подизпълнител е, длъжност, дата на инструктаж и подпис на инструктирания. Документи на английски език, които по обясненията на водещия счетоводител представляват „репорт доклад“ какво е извършено по видове дейности /тези „репорт доклади“ са посочени и използвани от експерта при изготвянето на техническата експертиза/. В дневните отчети за отчитане на напредъка на строителните дейност са отразени: дата, вид дейност по която се работи, ползваната в деня техника, чия собственост е и отработени машиносмени; наличен състав на гл. изпълнител с отработени часове; наличен състав на подизпълнители с длъжност и от коя компания са. Истинността на така установените данни и документи не е разколебана, нито достоверността им е опровергана чрез годни доказателствени средства. В случая, органите по приходите са приели, че за чуждестранните лица липсват формуляри А1 /Регламент /ЕО/883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за

социална сигурност/, във връзка с пребиваване на същите на територията на Република България, както и каквито и да било доказателства за валидно командироване на лица, полагащи труд за чуждестранните дружества, на територията на Република България, включително сключени договори с чуждестранните подизпълнители на български език, което препятствало установяването на видовете дейности, извършвани и евентуалния брой работници, необходим за осъществяване на съответните СМР. За изясняването на тези обстоятелства органа по приходите е следвало да изиска конкретна информация от съответния подизпълнител, включително чрез насрещни проверки, а не да се позовава на липсата на данни в информационния масив на НАП, респ. не представянето на заповеди за командировки, счетоводни регистри и прочие. Дори да се възприеме тезата на приходните органи, че за някои от подизпълнителите не ангажирани доказателства относно разполагаемост със строителни работници, то това не би могло да рефлектира пряко върху правната сфера на инвеститора, а би могло да се отрази на правото на признаване на данъчен кредит на строителя по така издадените фактури от доставчиците, подробно описани /таблица на стр. 34– 36/ в РД.

Предвид горното, настоящият състав намира, че незаконосъобразно е отказано право на данъчен кредит на жалбоподателя по спорните фактури.

На следващо, с жалбата се релевира оплакване, че на „Юниконф“ АД неправомерно не са начислени законни лихви за забава върху платените и прихванатите на отпаднало правно основание суми по РА №Р-22221019003065-091-002/31.01.2020 г. с Решение №611/14.04.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С., като с процесния РА и РАПРА са начислени допълнително лихви за забава върху установени задължения по ЗДДС. Претендира се, санкциониране на несъответствията и върху заплатените на отпаднало основание суми по отменения РА и върху целия размер или поне върху признатата част на ДК да бъде указано ефективно начисляване на законна лихва в полза на жалбоподателя. Съгласно чл. 92, ал. 8 от ЗДДС, независимо от разпоредбите на чл. 92, ал. 1, т. 4 и ал. 3- 5 от ЗДДС, когато е започнала ревизия, срокът за възстановяване на данъка е този за издаване на ревизионния акт, освен в предвидените от закона случаи, а те са предоставено от лицето обезпечение в пари, държавни ценни книжа или безусловна и неотменяема банкова гаранция. Видно от цитираната правна норма, уредена е хипотеза, при наличието на която се удължава законовоопределеният срок за възстановяване на данък по ЗДДС. Смисълът е да се възпрепятстват данъчнозадължените лица да

претендират възстановяване на данъка преди изтичане на срока за извършване на ревизия, освен ако не са предоставили предвиденото от закона обезпечение. Това обаче не означава, че през този период върху подлежалия на прихващане/възстановяване данък не се начислява законната лихва, което е видно от текста на чл. 92, ал. 10 от ЗДДС. Съгласно визираната разпоредба данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание, се възстановява със законната лихва, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен до окончателното му изплащане, независимо от разпоредбата на ал. 8. Целта е да не се допуска различно третиране на данъчните субекти в процедурата по възстановяване на данък, съответно тези от тях, на които е възложено извършването на ревизия да не бъдат санкционирани, поради удължаването на нормативно определените срокове за възстановяване. В този смисъл е и решение по дело С-107/10 г. с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд София град /България/ с определение от 15 февруари 2010 г., постъпило в Съда на 25 февруари 2010 г., в рамките на производство по дело „ЕНЕЛ МАРИЦА ИЗТОК 3“ АД на СЕС, както и Указание №20-00-33/22.01.2010 г. на изпълнителния директор на НАП, относно сроковете за възстановяване на резултата за данъчен период- данък за възстановяване и дължимост на лихви. При издаване на ревизионен акт, с който на ревизираното лице се признава данък за възстановяване, ревизиращият орган следва да се произнесе и досежно дължимостта на лихвите върху подлежащите на възстановяване суми. В случая и решаващият орган не е изложил мотиви относно претенцията на жалбоподателя, включително и в производство по издаване на акт за прихващане или възстановяване /А./.

С оглед гореизложеното, следва обжалваният ревизионен акт като материалнонезаконно съобразен да бъде отменен изцяло.

При този изход на спора и ангажираните доказателства за плащане, заявената от жалбоподателя претенция за присъждане на разноски е основателна в претендирания размер на 56 662.22 лева.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „ЮНИКОНФ“ АД, ЕИК-[ЕИК] Ревизионен акт № Р-22002220002710-091-001/28.05.2021г. и Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22221021098576-003-001/09.06.2021г., издадени от Т. П. Н.- орган, възложил ревизията и Ц. Г. Р.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1474/23.09.2021г. на Директор на дирекция

ОДОП С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, с което е отказано право на данъчен кредит по Закона за данъка върху добавената стойност за м.08.2017г., м.10.2017г., от м.12.2017г., до м.12.2018г., м.02.2019г., м.03.2019г., м.05.2019г., и м.06.2019г., в общ размер на 455 856,36 лева, ведно със начислените върху тази сума лихви за забава.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, да заплати на „ЮНИКОНФ” АД, ЕИК-[ЕИК] разноси в размер на 56 662.22 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: